

[Bomholt.]

ind for en eller anden ordning. Hovedsagen er, at vi finder en løsning, og at vi finder den hurtigt.

Arnth Jensen: I mit første indlæg betone jeg udtrykkeligt, at når jeg nævnte tal, var det ikke, fordi jeg syntes, det var nok, men fordi jeg, ligesom den højtærede minister også har gjort nu, ønskede at slå fast overfor den ungdom, der har skabt sig store illusioner om denne fond, at man skal være varsom med at vente altfor meget derfra.

Det ærede medlem hr. Rasting siger, at indenfor det konservative parti er omtrent alle enige om, at ungdommen ikke kan vente længere, og at een fugl i hånden er bedre end ti på taget. Jeg vil gøre opmærksom på, at man i øjeblikket ikke har mere end en fugl i hånden: de 600 000 kr., som jeg nævnte.

Den højtærede minister og det ærede medlem hr. Bomholt gentager begge: lad os tage af kapitalen. Jeg vil gøre både den højtærede minister og det ærede medlem opmærksom på, at det lader sig ikke gøre, medmindre vi, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, får ændret den lov, som betinger tipsfonden. Der står udtrykkeligt, at man kun kan bruge renterne, og så kan vi ikke her vedtage at tage af kapitalen.

Det ærede medlem hr. Bomholt syntes ikke om navnet, og det er rigtigt nok, at et godt navn måske også kan give en god fremtid. Jeg håber netop, det ærede medlem vil finde det rette navn, så dette barn får en god fremtid. Det ærede medlem siger: lad os begynde ved et hjørne. Det nævnte jeg også i min tale. Vi kunne foretage en vis afgrænsning. Nu har jeg nok hørt, at man stadigvæk taler om, at den studerende ungdom er i nød, men det gælder også, at fagskolerne er i nød. Den studerende ungdom har dog nogle legater — jeg ønsker, den kunne få mange flere —, men vi må ikke glemme, at vi har medtaget alt, hvad der hedder fagskoleelever.

Jeg nævnte også, at den bedste vej efter min mening måtte være lånevejen, så man gav rentefri lån og lempelige afdragsvilkår, og først, når låntagerne var kommet i sådan en stilling, at de virkelig kunne betale, skulle de være med til at støtte dem, der til den tid trængte til midler.

Det ærede medlem hr. Bomholt udkastede den tanke, om vi ikke skulle gå i folketog til finansministeren og få ham til at overføre femøren til studiefonden. Da det har været nævnt et par gange, vil jeg gerne sige, at det ikke var finansminister Thorkil Kri-

stensen, der fandt på tipsfemøren. Jeg tror, der er ærede medlemmer her i salen, som er klar over, at tanken er opstået i en anden hjerne. Såvidt jeg erindrer, var det netop i forligsgryden, i hele krisesituationen, det kom frem, og der var vist endda medlemmer, der ønskede, afgiften skulle være 10 øre. Hvis man havde taget 10 øre, var det blevet endnu værre, og jeg må ærlig talt sige, at jeg aldeles ikke ønskede den femøre lagt på. Hvis man imidlertid nu siger, at vi ganske rolig kan overføre til studiefonden af den sum, som provenuet af tipsfemøren udgør, vil jeg gøre de ærede medlemmer opmærksom på, at anvendelsen af disse penge også er lovfæstet. Det var de partier på rigsdagen, som indgik kriseforliget, der bestemte, at af provenuet af den femøre skulle halvdelen afskrives på kontoen i nationalbanken og den anden halvdel føres ind på § 26. Altså, selvom vi går i folketog derover, ærede medlemmer, og kommer med vore ønsker, skal der alligevel en lovændring til, og vi må så se, om vi kan få regeringen til det.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen kunne selvfølgelig ikke undgå at lufte den sædvanlige travet, at når det gjaldt krigsmateriel, var vi til at få i tale, så var vi hjemme. Jeg tror, det ærede medlem må kunne se, at der heller ikke er noget i vejen, når det gælder kulturelle formål. Det ærede medlem skal ikke være bange for min stilling, når det gælder kulturelle spørgsmål, heller ikke spørgsmålet her.

Det ærede medlem hr. Gregersen stod og vævede noget om, hvad det nu var for penge. Jeg fik indtryk af, at han var inde på det samme som den gamle pjaltekræmmer, der sagde: enten jeg tager min tran i en ske eller ved en slurk af en flaske, er det alligevel tran, jeg får ned. Sådan omtrent var det med tipspengene her. Det ærede medlem var på en måde næsten glad ved, at han kunne være med til at give tilslutning til, at ungdommen kunne hjælpes, uden at det ærede medlem skulle komme sit eget teoretiske standpunkt for nær og tage af statskassen. Altså, det ærede medlem er modstander af tipspengene, men det er alligevel således, at de har hjulpet ham ud af en klemme.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at vi fra vor side ser med stor sympati på dette spørgsmål. Jeg vil også sige, at det ikke kan nytte, at man svinger sig op i uanede højder, hvis man ikke virkelig har midler til at underbygge sit standpunkt med. Tillige må såvel et lands sociale tilskud som dets andre tilskud til enhver tid være afbalanceret efter